

REPUBLIKA SLOVENIJA
**DRŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA
ZA REVIZIJO POSTOPKOV
ODDAJE JAVNIH NAROČIL**

Slovenska cesta 54 dkom@dkom.si
SI-1000 Ljubljana www.dkom.si
T 01 234 28 00

Številka: 018-144/2026-3

Datum: 5. 10. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 55. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu dr. Mateje Škabar kot predsednice senata ter Aleksandra Petrovčiča in Marka Medveda kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »Zamenjava SN celic v Upravni stavbi« na podlagi pritožbe, ki jo je vložila družba Energoinvest Gornja Radgona d.o.o., Apaška cesta 1B, Gornja Radgona, ki jo po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Godec Černeka Nemec, o.p., d.o.o., Železna cesta 14, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Republika Slovenija, Ministrstvo za obrambo, Vojkova cesta 55, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 10. 6. 2026

odločila:

1. Pritožba vlagatelja z dne 18. 9. 2026 se zavrne kot neutemeljena.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov, nastalih s pritožbo, se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja v postopku naročila male vrednosti po 47. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 12. 8. 2026 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN006449/2026-SL1/01.

Vlagatelj je 7. 9. 2026, pred potekom roka za prejem ponudb, vložil zahtevek za revizijo zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija). Naročniku je očital nezakonitost določb, ki se nanašajo na: 1.) ogled lokacije izvedbe del, 2.) rok za izvedbo del, 3.) rok za oddajo ponudb ter 4.) objavo PZI dokumentacije.

Naročnik je o vlagateljevem zahtevku za revizijo odločil z odločitvijo št. 430-391/2026-2 z dne 17. 9. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo), s katero je odločil tudi o vlagateljevi

zahtevi za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva in mu priznal eno četrtno potrebnih stroškov, tj. 800,66 EUR.

Vlagatelj je zoper naročnikovo odločitev o stroških postopka, nastalih v predrevizijskem postopku, vložil pritožbo z dne 18. 9. 2026. Navaja, da je naročnik v obrazložitvi odločitve o zahtevku za revizijo sicer ugotovil, da potrebni stroški znašajo 3.202,62 EUR, vendar je vlagatelju priznal le eno četrtno teh stroškov, tj. 800,66 EUR, ker naj bi z zahtevkom za revizijo uspel le delno, in sicer v delu, ki se nanaša na ogled lokacije, ne pa tudi v preostalih treh delih. Vlagatelj meni, da je uspel v celoti, saj je zahteval razveljavitev celotnega postopka oddaje javnega naročila, naročnik pa je zahtevku za revizijo, kot izhaja iz 1. točke izreka odločitve o zahtevku za revizijo, v celoti ugodil in razveljavil celoten postopek (in ga ni morebiti le delno razveljavil). Če bi šlo za delni uspeh, bi moral naročnik zahtevek za revizijo v preostalem delu zavrniti (kar iz izreka odločitve o zahtevku za revizijo ne izhaja), vlagatelj pa bi imel možnost predlagati začetek revizijskega postopka po drugem odstavku 29. člena ZPVPJN. V konkretnem primeru takšna možnost ni obstajala, saj Državna revizijska komisija vlagatelju zaradi celotnega uspeha ne bi mogla priznati pravnega interesa in s tem aktivne legitimacije za morebitni začetek revizijskega postopka. Za očitane kršitve, za katere je naročnik ugotovil, da niso utemeljene, po mnenju vlagatelja tudi ne bi mogel priti v poštev drugi odstavek 16. člena ZPVPJN, ker obrazložitev naročnika glede teh razlogov ni in ne bo postala pravnomočna, saj postane pravnomočen le izrek. Vlagatelj poudarja, da je treba razlikovati med delnim uspehom pri izpodbijanju več različnih določb oziroma zahtev razpisne dokumentacije in položajem, ko vlagatelj zahteva razveljavitev celotnega postopka in je temu zahtevku v celoti ugodeno, četudi naročnik zahtevku ugodil na podlagi enega od več navedenih razlogov. Meni, da se naročniku z drugimi razlogi niti ni bilo treba ukvarjati, saj odločanje o njih ne bi moglo spremeniti naročnikove odločitve. Takšen položaj je po oceni vlagatelja primerljiv situaciji, ko bi bilo zahtevku za revizijo zoper odločitev o oddaji naročila v celoti ugodeno na podlagi enega od več razlogov za nedopustnost ponudbe izbranega ponudnika, zato dejstvo, da je naročnik v obravnavanem primeru vseeno obravnaval tudi druge očitke, ne spremeni stališča, da je vlagatelj z zahtevkom za revizijo v celoti uspel.

Po proučitvi odstopljene dokumentacije in pritožbenih navedb vlagatelja je Državna revizijska komisija iz razlogov, navedenih v nadaljevanju, na podlagi 55. člena ZPVPJN odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

V skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN mora naročnik, če je zahtevek za revizijo utemeljen, vlagatelju iz lastnih sredstev povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso. Vlagatelj lahko povrnitev stroškov, nastalih v predrevizijskem postopku, skladno s petim odstavkom 70. člena ZPVPJN zahteva v petih delovnih dneh od vložitve zahtevka za revizijo, povrnitev potrebnih stroškov, nastalih v revizijskem postopku, pa do odločitve Državne revizijske komisije o zahtevku za revizijo. Vlagatelj mora v svoji zahtevi za povračilo stroškov opredeljeno navesti stroške, za katere zahteva povračilo.

Iz navedenih določb 70. člena ZPVPJN izhaja, da je vlagatelj, ki je z zahtevkom za revizijo uspel, upravičen do povrnitve potrebnih stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Kot izpostavlja sam vlagatelj, Državna revizijska komisija na podlagi 13. in 75. člena ZPVPJN pri odločanju o priznanju stroškov upošteva tudi pravila Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP). V drugem odstavku 154. člena ZPP je določeno, da lahko sodišče v primeru, če stranka deloma zmaga v pravdi, glede na doseženi uspeh odloči, da krije vsaka stranka svoje stroške, ali pa ob upoštevanju vseh okoliščin primera naloži eni stranki, naj povrne drugi stranki in intervenientu ustrezen del stroškov. Navedeno pomeni, da se pri priznanju stroškov upošteva doseženi uspeh stranke v postopku, pri čemer se višina priznanih stroškov odmeri glede na delež njenega uspeha ob upoštevanju vseh okoliščin konkretnega primera.

V danem primeru je med vlagateljem in naročnikom sporno, ali je bil vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspešen v celoti ali zgolj delno ter posledično, v kolikšnem deležu je upravičen do povračila potrebnih stroškov predrevizijskega postopka. Pri tem med strankama ni sporna višina osnove za izračun priznanih stroškov, temveč le delež, v katerem je vlagatelj glede na doseženi uspeh upravičen do njihovega povračila.

Drži sicer, da je naročnik v izreku odločitve o zahtevku za revizijo navedel, da se zahtevku za revizijo ugotovi tako, da se v celoti razveljavi postopek oddaje javnega naročila. Vendar takšna formulacija ne utemeljuje zaključka, da je bil vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspešen v celoti. Z besedno zvezo »se ugotovi tako, da« je naročnik namreč opredelil (le) način ugotovitve zahtevku za revizijo oziroma pravno posledico ugotovljenih kršitev, tj. razveljavitev celotnega postopka oddaje javnega naročila, ne pa obsega, v katerem je sledil posameznim revizijskim očitkom. Pri presoji doseženega uspeha vlagatelja je zato treba upoštevati naročnikovo odločitev o zahtevku za revizijo kot celoto, torej tudi njeno obrazložitev, saj ravno iz nje izhaja, glede katerih zatrjevanih kršitev je naročnik sledil vlagateljevim navedbam ter katere je zavrnil.

Iz obrazložitve naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo v konkretnem primeru jasno izhaja, da je naročnik ugodil le prvemu vlagateljevemu očitku, ki se je nanašal na onemogočanje ogleda lokacije izvedbe del, medtem ko je preostale tri revizijske očitke (glede izvedbenega roka in roka za oddajo ponudb ter glede objave PZI dokumentacije) zavrnil kot neutemeljene. Naročnik je torej vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodil le glede ene očitane kršitve (od skupaj štirih zatrjevanih), okoliščina, da je ta terjala razveljavitev celotnega postopka, pa ne pomeni, da je s tem pritrdil tudi preostalim trem revizijskim očitkom.

Ob upoštevanju, da je naročnik v predrevizijskem postopku ugotovil utemeljenost ene od štirih očitanih kršitev, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik pravilno odločil, da je vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel v četrtinskem deležu in da mu gre posledično priznati eno četrtno vseh potrebnih stroškov. Čeprav je ugotovljena kršitev narekovala razveljavitev celotnega postopka oddaje javnega naročila, je torej vlagatelj v postopku pravnega varstva (vsebinsko) le delno uspel z zahtevkom za revizijo.

Takšnega zaključka ne spremeni vlagateljevo zatrjevanje, da je v zahtevku za revizijo predlagal razveljavitev celotnega postopka oddaje javnega naročila. Iz takšnega pravovarstvenega predloga namreč ni mogoče sklepati na obseg vlagateljevega uspeha. Poleg tega iz navedb v zahtevku za revizijo izhaja, da je vlagatelj razveljavitev celotnega postopka predlagal prav zato, ker po njegovem mnenju zatrjevanih nezakonitosti ne bi bilo mogoče odpraviti zgolj z razveljavitvijo posameznih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Za presojo njegovega uspeha je zato odločilno, glede katerih zatrjevanih kršitev (s katerimi je utemeljeval postavljeni pravovarstveni predlog) je uspel, in ne zgolj, kakšno pravno posledico je predlagal oziroma kakšno je (kot že navedeno) sprejel naročnik. Kot izhaja iz obrazložitve odločitve o zahtevku za revizijo, je naročnik postopek oddaje javnega naročila v celoti razveljavil zaradi ugotovljene utemeljenosti očitka v zvezi z onemogočanjem ogleda lokacije ter ob upoštevanju dejstva, da je rok za oddajo ponudb že potekel (naročnik pa postopka po prejemu zahtevka za revizijo ni zadržal). Ker naročnik po poteku tega roka skladno s prvo povedjo drugega odstavka 67. člena ZJN-3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni mogel več spreminjati ali dopolnjevati, ugotovljene kršitve ni bilo mogoče odpraviti z delno razveljavitvijo postopka. Razveljavitev celotnega postopka je bila tako posledica narave ugotovljene kršitve in okoliščin, v katerih se je postopek javnega naročila nahajal v času odločanja o zahtevku za revizijo, ne pa ugotovitve utemeljenosti vseh revizijskih očitkov.

Drugačnega zaključka ne utemeljuje niti vlagateljevo sklicevanje na položaj, ko je z zahtevkom za revizijo predlagana razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila izbranemu ponudniku in

vlagatelj uspe že z enim od več očitkov o nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika. Gre namreč za povsem drugačno situacijo. V obravnavanem primeru vlagatelj zatrjuje nezakonitost določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kjer so posamezni revizijski očitki usmerjeni v različne zatrjevane kršitve naročnika, zato je naročnik ravnal pravilno, ko je obravnaval vse očitane kršitve. V primeru, ko je zahtevek za revizijo vložen zoper naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila in je v postopku pravnega varstva ugotovljeno, da je ponudba izbranega ponudnika nedopustna že iz enega razloga, pa naročnik naročila temu ponudniku ne more oddati. Posledično je v takšnem primeru za odločitev o razveljavitvi odločitve o oddaji javnega naročila oziroma o nadaljnjem poteku postopka zadostna že ta ugotovitev, saj presoja drugih zatrjevanih razlogov o nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika ne bi mogla vplivati na drugačno naročnikovo odločitev.

Na podlagi vsega navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da je naročnik pri odmeri stroškov postopka pravnega varstva ravnal skladno z določbami ZPVPJN in ZPP, ko je odločil, da se vlagatelju glede na doseženi uspeh prizna ena četrтина vseh potrebnih stroškov, ki jih je naročnik ocenil v (nesporni) višini 3.202,62 EUR, in torej odločil, da se mu prizna povrnitev stroškov v višini 800,66 EUR.

Glede na navedeno je Državna revizijska komisija na podlagi prvega odstavka 55. člena ZPVPJN vlagateljevo pritožbo z dne 18. 9. 2026 kot neutemeljeno zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v pritožbi zahteva tudi povračilo stroškov pritožbenega postopka. Ker mora naročnik potrebne stroške, nastale v pritožbenem postopku, vlagatelju povrniti (le) v primeru, če je pritožba utemeljena (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN), Državna revizijska komisija pa je vlagateljevo pritožbo zavrnila, je na podlagi osmega odstavka 70. člena ZPVPJN zavrnila tudi njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pritožbenega postopka.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednica senata:
dr. Mateja Škabar,
članica Državne revizijske komisije

Vročiti (na portalu eRevizija):

- naročnik,
- vlagatelj – po pooblaščenju,
- ministrstvo, pristojno za javno naročanje.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.